

"יערב נא שיחי עליך"

נוסח התפילה

הלכות תפילה לרמב"ם

א- מצות עשה להתפלל בכל יום שנאמר ועבדתם את ה' אלהיכם מפי השמועה למדו שעבודה זו היא תפלה שנאמר ולעבדו בכל לבבכם אמרו חכמים אי זו היא עבודה שבלב זו תפלה. ואין מנין התפלות מן התורה.. ואין לתפלה זמן קבוע מן התורה.

ב-ולפיכך נשים ועבדים חייבין בתפלה לפי שהיא מצות עשה שלא הזמן גרמא. אלא חיוב מצוה זו כך הוא שיהא אדם מתחנן ומתפלל בכל יום ומגיד שבחו של הקדוש ברוך הוא ואח"כ שואל צרכיו שהוא צריך להם בבקשה ובתחנה ואחר כך נותן שבח והודיה לה' על הטובה שהשפיע לו כל אחד לפי כחו.

ג-אם היה רגיל מרבה בתחנה ובקשה ואם היה ערל שפתים מדבר כפי יכולתו ובכל עת שירצה וכן מנין התפלות כל אחד כפי יכולתו יש מתפלל פעם אחת ביום ויש מתפללין פעמים הרבה והכל יהיו מתפללין נכח המקדש בכל מקום שיהיה וכן היה הדבר תמיד ממשה רבינו ועד עזרא.

ד-כיון שגלו ישראל בימי נבוכדנצר הרשע נתערבו בפרס ויוון ושאר האומות ונולדו להם בנים בארצות הגוים ואותן הבנים נתבלבלו שפתם והיתה שפת כל אחד ואחד מעורבת מלשונות הרבה וכיון שהיה מדבר אינו יכול לדבר כל צורכו בלשון אחת אלא בשיבוש ... ומפני זה כשהיה אחד מהן מתפלל תקצר לשונו לשאול חפציו או להגיד שבח הקדוש ברוך הוא בלשון הקדש עד שיערבו עמה לשונות אחרות וכיון שראה עזרא ובית דינו כך עמדו ותקנו להם שמנה עשרה ברכות על הסדר שלש ראשונות שבח לה' ושלש אחרונות הודיה ואמצעיות יש בהן שאלת כל הדברים שהן כמו אבות לכל חפצי איש ואיש ולצרכי הציבור כולן כדי שיהיו ערוכות בפי הכל וילמדו אותן ותהיה תפלת אלו העלגים תפלה שלימה כתפלת בעלי הלשון הצחה ומפני ענין זה תקנו כל הברכות והתפלות מסודרות בפי כל ישראל כדי שיהא ענין כל ברכה ערוך בפי העלג.

אוצר תפילות / תולדות הספור (התפילות)

סדר התפילה הוא הספר הקדוש ביותר עתיק שהנחילונו אבותינו הקדושים הזקנים והנביאים אחרי תימית כתבי הקודש. ואלה תולדותיו: כשבא עזרא ובית דינו - הזקנים והנביאים (והחרש והמסגר) לבצר את היהדות ולבסס על יסודה. אחדות האומה. שבה תלוי קיומה הנצחי. שלא תתפורר ותתבלל בין העמים שגלתה ביניהם. ואחרי אשר המקדש - שהיה המרכז הרוחני לתייודים. ולהיהדות - הרב ושמש. ועבודת הקרבנות במלכה. ובני ישראל גלו מארצם ויפוצו בגוים. ויחזו כי הבית השני לא יוכל למלאות הורבן המרכז הרוחני אף בעבודת הקרבנות שחזרה אליו. יען שרוב העם גלו ונתרחקו ממנו מבלי יוכלו עוד לעלות לעבודת בהמק. גם חזו ברוח קדשם שהבית הזה איננו רק בנין עראי וזמני. וסופו ליהרב גם הוא. ובכנינו ראו חורבנו - שגם בקיומו הגדול של ושל לעומת הבית הראשון. שמלבד קטנותו הגדולה חסרו לו חמשה עקרי קדשי המקדש: א) ארון. וכפורת וכרובים, ב) אש (של מעלה). ג) שכינה. ד) רוח הקדש. ה) זאורים ותומים, (יוסא כ"א). ו) וישפל ערכו מאד. אשר על כן ביסדו בנו בקול גדול. רבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים (וי"א י"ג). ויהי כי נועצו ונוכדו יחדו עזרא וסיעתו - הזקנים והנביאים - במה לרפאות את המרכז הרוחני. ויער ה' את רודם לכונן ולבסס את המרכז הרוחני על יסוד עבודת האלהים בעבודה שבלב. שיכווננה ויבצורה בברכות ובתפלות ובקריאות קודש שיתקנום לישראל. ויקבעום לחובה על כל איש ואיש מישראל. שכלם כאחד בכל מקומות נפוצותם ישתוו ביה. וכלם יעבדו את ה' בלב אחד ברוח אחד וב שפה אחת. והיתה העבודה הזאת להם כחוט השדרה רוחני. המנחה כבדיחה לכונן את לבות כל העם להתאחד ולהתרכז בברכותיהם ותפלותיהם. בשאיפותיהם. ובגעגועיהם אל עתיד מקווה אחד המתבטא בתפלות המאוחדות לכלם יחד. והיתה זאת להם למרכז רוחני נצחי ולקשר של קיימא לבלי יתפרדו ויתפורר הגוי האחד לנצח - ויעמדו עזרא ובית דינו - אנשי כנה"ג - הזקנים והנביאים ויהקנו להם לישראל ברכות ותפלות. קדושות והבדלות (ברכות ל"ג). מאה ועשרים זקנים ובהם כמה נביאים והקנו שמונה עשרה ברכות

